

Acte seguit i en mig d'una gran expectació, el President de l'entitat pronunciat el següent bell parlament:

Benvolguts amics i companys:

No dubteu un moment que avui sigui per mi un dia d'emoció profunda. La sort ha volgut que jo comencés els meus treballs dintre les files professionals amb el doctor Moll; i la sort mateixa, fa que l'últim acte que presideixi d'aquesta naturalesa sigui un acte d'homenatge al doctor Moll.

Aquest acte fa revivre records; i dies passats vénen a la meva memòria. Recordo els dies de naixement, de constitució, la infantesa del Sindicat de Metges, quan uns quants companys de la nostra terra es reunien per estructurar aquesta entitat que tanta glòria ha donat a la classe mèdica catalana; i recordo el dia que vaig rebre a casa meva la visita d'un company a qui no coneixia, i del que no podia sospitar que arribés a estimar-lo tant, que em va treure del meu domicili per portar-me al Sindicat. Des d'aquest instant de la meva vida professional, recordo amb veneració el nom d'En Moll.

Les grans obres apareixen amb tot el seu esplendor i grandiositat mirant cap en darrera; i així, és possible que nosaltres no ens puguem donar encara compte de la grandiositat i transcendència de l'obra del Sindicat de Metges de Catalunya. Seran els nostres fills, i millor encara els nostres néts, els que puguin admirar i gaudir de tot el treball gegantí que ha realitzat el Sindicat.

El Sindicat de Metges de Catalunya jo me'l represento com diu En Maragall — el poeta de les meves preferències — en cantar la nostra dansa, la sardana. Diu En Maragall que la sardana és *la dansa sincera d'un poble que estima i avança, donant-se les mans*. Així, així em represento jo el nostre Sindicat: com una corranda immensa de companys, com tot un estament "que estima i avança, donant-se les mans".

Certament que en jutjar els treballs i l'obra del Sindicat hi han hagut diferències en molts d'aspectes. I sense que jo vulgui citar ni llocs ni noms, haig de recordar que en una ocasió se'm va dir que el Sindicat feia política; i jo ho vaig negar terminantment. I si avui se'm tornés a dir això, ho negaria igualment. Però, permeteu-me que en aquest respecte faci una aclaració: jo nego que el Sindicat hagi fet ni faci política en el concepte vulgar amb què s'interpreta o aplica aquesta paraula, o sigui en el concepte o sentit de lluita de vanitats i lluita d'ambicions mai prou satisfetes; però en l'altre sentit, en el sentit noble del concepte, en el sentit de ço que la paraula "política" representa de corregir, endegar i dirigir l'administració de la vida pública, segurament, indubtablement, sense donar-se'n compte, el Sindicat ha realitzat una obra política d'una transcendència immensa. ¡I tant de bo que els altres estaments de Catalunya haguessin seguit les normes que va iniciar i ha seguit el Sindicat de Metges! Si així s'hagués fet, dintre la nostra terra tots els estaments haurien aconseguit ço que les finalitats polítiques volen assolir, sense haver-ho aconseguit desgraciadament encara.

En el nostre estament, afortunadament, el Sindicat ha aconseguit la unió espiritual de tots els metges de Catalunya, fins al punt que avui ja no es pot parlar dels metges de Tarragona ni dels de Girona ni dels de Lleida, perquè tots són metges catalans, units pel Sindicat de Metges de Catalunya.

I el Sindicat, si ens ho mirem des del punt d'aguait polític, encara ha fet quelcom més Sí: el Sindicat ha eixamplat Catalunya, perquè li ha afegit les Balears, que són una prolongació de la nostra terra catalana, únicament separada per una faixa de mar. I han vingut amb nosaltres els companys de les Balears,